

Տարեկան գինը 10 րուբլ. կէս տարվանը 6 րուբլ.
Փիֆիսում գրում են Խմբադրատանը և պ. Շատուրեանի
խանութում

Օտարաբարձրացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլոս. Պետական «Մակա»

ՄԸՆԿ

ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼԲԱԳԻ

1878 թվական

Կը ՀՅԱՏԱՐԱԿՎԻ ԵՄ ՕՐ, բացի տօն և տօներին հետեւ օրերից:

Լրագրի գիրքը և պրօգրամման նոյն են մնալու: Մենք կը ստանանք ՍԵՓՈՒԿԵՇ, ՀԵՇԻՇԳԻՐՆԵՇ: ՄՇԱԿԻ տարեկան գինը 10 րուբլ է, կէս տարվանը 6 րուբլ: Գրիլել կարելի է ԽՄԲՈԳԻԱ-
ՍԱՆ մէջ և պ. ԾԱՌՈՒԵԱՆՑԻ Խանութում:

Օտար քաղաքներից պէտք է գիմել հետևեալ հասցեով՝ ՏԻՓ-
ԼԻԾ Պետական «Մակա»:

Խմբագիր—Հրատարակութ ԳՐԻԳՈՐ Ա. ԹՇՐՈՒԵՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Երկու առաջնորդող յօդուած նուի-
րեց «Մշակին»:

Յօդուածների ուղղակինը ի
հարկէ թշնամական է: «Մշակին»,
ինչպէս և պէտք է սպասէինք
«Օբզօր» լրագրից:

Մեր նոր ուսուածերմէի ծաղքը
գաղթականների համար հիմնված
մեր Թիֆլիսեան մասնաժողովին
մասին մենք բոլորովին անտեղի
ենք համարում:

Մեր մասնաժողովը որքան մեզ
յայտնի է, փողերը չեն խնայել և
չեն զիգել, այլ թէ մեծ զգուշու-
թեամբ, գործ է ածել իր բոլոր

պէս էլ քաղցած հաւը երազումը կուտ է տես-
նում և սկսում է իր ոտները կոցահարել...

Այս տեսակ յոյսերը եսանգարված երեակա-
յութեան և ուղեղի հիւանդութեան ցնորդներ են: Այս տեսակ յոյսերը գերել երազներ են:

Այս տեսակ յոյսերով ասպասում են ոչ միայն
մասնաւոր անհաներ, այլ ամբողջ ժողովուրդ-
ներ, և ամսով ազգեր, Մինչ այսօր հրէցից
ազգը սպասում է, թէ կը յայտնի մի մարդ,
որ կը նորոգէ ուրք տաճարը, որ կը բարձրաց-
նէ նրանացիքը իր աւերակների փոխներից և
կը վերադրձնէ նրանցի կորած փառքը: Ան-
ժամանակ աշխարհի հոր թագաւորները, մի
համարակ հրէայի փէցից բռնած, ողբարութիւն
կը ինդրեն...

Երուսաղէմը ընկաւ, Խորայէլք փշու նման
ցրեցաւ բոյր աշխարհի վերա, բայց Արահամի
որդիքը տակաւին այդ յոտով են սպասում...

Զարմանալի բան է յոյսը:
Դա մարդերի մէջ յայտնում է երկու կեր-
պարանքով, մէկ, որ մարդը գործում է, աշխա-
տում է և ամենին չէ թուացնում իր եռանդը,
և յոր ունի, որ կի հանի իր անպատճին: Իրւս,
որ մարդը ոչինչ չէ շնուռմ, ծոյլ է, հանդիս իր
տեղը նստած է, և յոյս ունի, թէ մի օր կը
ստանայ այն, ինչ որ ցանկանում է:

Մեր խօսքը վերջին տեսակի վրա է,
կամ աղքատներ, որ միշտ երեական կի անքա-
տներ, մի օր ցանկանում է երկու կեր-

պարանքով, մի սպասութիւնը ապահովում է այն
գործը ուղարկութիւնը ապահովութիւնը և ապահովու-

գումարները այն նպատակի հա-
մար, որի համար և չառարվեցան
յիշեալ փողերը:

Այս լուրը, իր թէ բոլոր զաղ-
թականները յետ զնացին իրանց
հայրենիքը, սուս յայտնվեցաւ: Ու-
րեմն այդ կողմից «Օբզօր» լրա-
գրի գատողութիւնը բանդվում է:

Տայց եթէ բնդունէինք էլ որ
բոլոր գաղթականները վերադառ-
նում են, միթմէ՝ «Մշակի» առա-
ջարկած միտքը պարտաւորիչ կա-
րողէ լինել մասնաժողովի համար:

Չը փառնը թէ ո՞վ է թարգ-
մանում «Օբզօր» լրագրի համար
մեր յօդուածների բովանդակու-
թիւնը, բայց երեւում է որ թարգ-
մանիչը հայերէն լաւ գիտեցողնե-
րեց չէ:

Այս ինչ էինք ասում մենք մեր
լրագրում: «Երկու ելք կայ: Կամ
մեր մասնաժողովը պէտք է իր
գործունէութիւնը վերջացնելուն
պէս և իր բոլոր առձեռն ունեցած
փողերն էլ բաժանէ մնացած գաղ-

թականներին, որնք համարավոր էն իրանց
հայրենիքը, իսկոյն կարգադրել է
տեղեկութիւնները հաւաքել, ար-

գեօք ողիզ է որ գաղթականները

յետ են գնում:

Տայց երբ յայտնվեցաւ որ գեռ
իրանց տեղեկութիւնը վասն միում, ի
իրանց անապատելի վրա են մնում, ի

գարտակ յոյը ծուլացնում է մարդուն, խում
է նրանցի իր ինքնագրծունէութիւնը և զգումէ
տակուն աշխատութիւնից: Գարտակ յոյը մար-
դուն ամեն բան դրսից է սպասէլ տակիս. նա
չէ թողնում, որ մարդ կանցի իր սեփական
ունինիք վրա, և ամիշտ նեցուկ է որնում: Եւ
այս պատմառա մարդկան առաջարկման մէջ չը կայ մի աւելի վասնակար բան, քան թէ
մարդուն մէջ նայնը գործում է նա մի ազգի պատ-
մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-

մանիկը մէջ աշխատ գործում է նա մի ազգի պատ-</

Նելու համար և այլն, և այն: Թէպէտ հռօմա-
յեցիները մեծ ուրախութեամբ ընդունեցին
այդ բարեկարգութիւնները, բայց շուտով յայ-
տնի եղաւ որ բարեկարգութիւնը հիմնական
չէր, այլ լոկ խօսքով, իսկ գործերը մնում էին
նոյն դրութեան մէջ, ինչպէս առաջ. այնպէս
որ պապը իր ընտրութիւնից մի տարի յետոյ
արդէն կորցրել էր իր ժողովքականութիւնը
և պ. Ռուի, Հռօմում Ֆլանսիայի դեսպանը,
գրում էր պ. Գիզոյին. «Մինչև այժմ՝ զեռ
ոչինչ չեն արել բացի խստառմներից, առա-
ջարկութիւններից. ոչինչ չեն հաստատել բացի
մասնաժողովներից որոնք չեն աշխատում: Եր-
կրի մէջ խոռվութեան նշաններ են երեսում:»
Եւ յիրաւի, պապի գահակալութեան տարե-
դարձի հանդիսում ժողովոցի կողմից թշնա-
մական ցոյցեր եղան: Պետութեան քարտու-
ղար կարգինալ Զիցին արգելեց որ ժողո-
վուրդը հրապարակներում հաւաքվի, բայց
դրանով գրգռութիւնը փոխանակ պակասելու
աւելացաւ: Այն ժամանակ Պիոս IX որոշեց
ժողովոցի խնդրած բարեկարգութիւնները
տալ և 1847 թւի յուլիսի 12-ին հրատա-
րակեց իր համբաւաւոր մանիֆեստը որ սկս-
վում է այս բառերով «Motu proprio»: Այդ
մանիֆեստի մէջ հաստատում էր մասնառ-
բապէս քաղաքապահ զօրքի (gardes civi-
ques) զրութիւնը որը վաղուց խնդրում էր
Հռօմէական ժողովուրդը: Մանիֆեստը հրա-
տարակված երեկոյին կարգինալ Զիցի առեւց
իր հրաժարականը, յայտարարելով թէ իրան
անհնար կը լինէր Պիոս IX-ի նման մի տը-
կար և փոփոխամիտ անձի հետ ժողովուրդ
կառավարել: Յետադիմական կարգինալները
բոլորովին գրգռվեցան Պիոս IX-ի դէմ և
իրանց մէջ դաշտնի գաւադրութեան խումբ
կազմեցին պապին վեստելու և կամ գոնէ
նրան հեռացնելու համար իր ազատամիտ
խորհրդատուններից: Դաւաճանութիւնը գոր-
ծադրելու օրը, աւստրիական բանակը Վիէն-
նայից եկած հրամանի համեմատ, և կամ
շատ հաւանական է որ այդ գաւադրութեան
հոտը առած լինելով, սահմանագլխից անց-
կացաւ և տիրեց Ֆէրարէյին (1847 թւի
յուլիսի 17-ին): Մեծ յուղնոնք պատահեց
Հռօմէական ժողովուրդի մէջ. քաղաքացիները
զէնք վերցրեցին, քաղաքապահ զօրքը ինքնին
կազմակերպվեցաւ. և պապը տեսնելով որ իր
պաշտպանութեան համար են հաւաքվում,
քաւերացրեց քաղաքապահ զօրքի կազմու-

Դիւնը: Կարդինալ Ֆէրրէտոի որ յաջորդել էր
արդինալ Զիցիին, ազգու կերպով բողոքեց
հրարէյին աւատրիացիներից գրաւվելու դէմ:
յդ բողոքը անյուսաւլի արդիւնք ունեցաւ.
ևներալ Առ էրսպէրդ հրաման ընդունեց ան-
հջապէս յետ քաշվել Ֆէրարէյից:
Այդ միջոցներում ֆրանսիայում արծարծ-
եցաւ 1848-ի յեղափոխութեան կայծը: Հաօ-
նում չափաւոր ազատական կուսակցութիւնը
եսնելով որ չէ կարող ոչինչ գործ տեսնել,
թողեց վարչութիւնը յեղափոխական կուսակ-
ութեան ձեռքը որ այն ժամանակ յուղում
ու ամբողջ Խոտանեայում: Կարդինալ Ֆէրէտ-
ին փախենալով հրաժարական տուեց և
առան յաջորդեց կարդինալ Բօնֆօնտի: Ժողո-
ուրդը սահմանադրութիւն էր պահանջում:
ժգոհութիւնը օրից օր սաստկանում էր.
ուսի մէջ ժողովուրդը աղմկալի ցոյցեր անե-
վ կանչում էր «մեանեն» եզրութեալը. այլ
ս չենք ուզում որ կղերականները մեղ կա-
պարենք Վերջապէս Պիոս IX խոստացաւ
սրեկարգութիւններ անել և խոալական միւս
ետութիւնների սահմանադրութեան նման
և սահմանադրութիւն առալ մի նոր մինիս-
տրութիւն կազմեց որի գլուխ ընտրեց Ան-
ոննէլլի կարդինալին, որ այն ժամանակ նշա-
սոր էր իր ազատականութեամբ:
Խոստացված սահմանադրութիւնը որին
էծ ոգեսրութեամբ անհամբեր ազատում էր
ժողովուրդը, հրատարակվեցաւ 1848-ի մարտի
4-ին: Այդ սահմանադրութիւնը շատ ան-
առ ազատութիւններ էր տալի, բայց ժո-
ղովուրդը այնչափ երկար ժամանակ բացար-
ակ իշխանութեան ներքեւ ճնշված լինելով,
զատութեան ամենափոքրիկ և աննշան մասն
նրան երևում էր իբրև ամբողջ ազատու-
թիւն:
Ճիշդ այդ ժամանակ հիւսիսային Խոտանեայի
սհանդները ապատամբվեցան աւատրիական
ծից: Ազգային ոգեսրութիւնը տարածվե-
ու ամբողջ Խոտանեայում: Հսօմի մէջ էլ
ծ յուղմունքներ եղան: Պապը ստիպվեցաւ,
ողովրդի ցանկութեան առջեւ, մի զօրաբա-
րկ ուղարկել Պօ գետի մօտ: Գեներալ Դիւ-
նոգո որ հրամայում էր այդ զօրաբարմակը,
ողանի հրաման էր ընդունել որ այն ժամա-
նակ միայն մասնակցէ պատերազմին երբ աւա-
տրիացիները արշաւեն պատական երկիրները:
տոյ Պիոս IX մի նոր մանիֆէստ հրատա-
սկեց, որով յայսում էր թէ ինքն Քրիս-

սի փոխանորդ լինելով, երբէք պատերազմ
անի իր որդիների դէմ և թէ իր զօր-
երը նրա համար միայն ուղարկել եր սահ-
մագլուխները որ հարկաւոր դէպքում
աշտանեն Եկեղեցու նահանգների ամբող-
ւթիւնը: Ուրեմն Քրիստոսի փոխանորդը
ափում էր իր որդիների արիւնը պապական
հանգների ամբողջութիւնը և իր քաղա-
սկան իշխանութիւնը պահպանելու համար,
ոյց անզգայ էր այն ազգասիրական մեծ
և որութեան, որից պէտք է ծնվէր իտա-
կան միութիւնը:

(Ար շարունակի)

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶԱԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԼՕՆԴՈՆ, 9/21 մետրվարի: Խօսկօտ պա-
ստանելով պարբամենում Հարտինգտոն
սաղամաւորին, ասեց որ Ուուսաստանի յետ
նակցութիւնների հետևանքն այն է որ
սաստանը պարտաւորվում է չը տիրել
ովհեպօթի և Քօնակրի մէջ գտնված տարա-
ւթեան ոչ մի կէտ և զօրք չուղարկել Դար-
նելեան նեղուցի ասիական տիրը: Անգլիան
կողմից պարտաւորվում է չուղարկել զօր-
քը ոչ Դալլապօթի կզու վրա, ոչ էլ Դար-
նելեան նեղուցի ասիական տիրը:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԴ, 11-ին մետրվարի: Ռու-
սութիւնութիւնի վրա արժէ 95 պէտա,
մարմանիայի վրա ռուսաց 100 րութիւն արժէ
21 մարկ, 75 ֆէն., Փարիզի վրա 274
ռանկ 25 սանտիմ, ռուսաց պետական բան-
50% տոմակը առաջն շրջանի արժէ 95
75 կ., երկրորդ 96 ր., երրորդ 95 ր. 50
չորրորդ 94⁷/₈ ր., ներքին 50% առաջն
վաստավութեան տոմակը արժէ 235 ր. 50
երկրորդ 235 ր. 50 կ., արևելեան փո-
ստութեան 93¹/₈ րութիւն: Պօլուխմզերիալ
ժէ 7 րութիւն 55 կոպէկ: Տրամադրութիւնը
բայց ժամանակ թոյլէր, վերջը հաստատ-
ւմ է:

ԼՕՆԴՈՆ, 10/22 մետրվարի: Ծովային վար-
ւթիւնը գնեց գարձեալ մի զրահաւոր նաւ,
կառուցված է եղել թիւրքաց նաւատարմի
սամար: Զինուորական վարչութիւնը պա-
տիբեց 150,000 հրացաններ Մարտինի-
ների սիատէմայի: Կօրդ Դէրբիի հրաժարա-
ն տալու մասին լուլը ստոյգ չէ:

Ա.ԹէՆՔ, 9/21 փետրվարի: Կրիտայի ազ-
ային ժողովը ընդհանուց իր բանակցութիւն-
երը Բ. Դրան հետ Ազգային ժողովը վճռեց
իմել շըջաբերականով բոլոր եւրօպական պե-
տութիւններին: Նոր ընտրվածների թւում
ան երկու թիւրքեր:

Կ. ՊՈՂԻՍ, 8/20 փետրվարի: Սավֆէտ-
աշա նշանակված է արտաքին գործերի մի-
հար:

Լ.ՕՆԴՈՆ, 11/23 փետրվարի: Էկյուտերի ըն-
երութեանը հեռագրում են Կ. Պօլսից որ
ուսաստանի խաղաղական պահանջների թը-
ռում կար և այն պայմանը որ Թիւրքիան տայ-
ուսաստանին 6 դիմաւոր զրահաւոր նաւեր,
սրբէ զի Թիւրքիան չը ծախէ այդ նաւերը
նպիլիային: Բայց սուլթանը պարտաւորվեցաւ
ու տալ այդ նաւերը Անդիլիային, և այդ պատ-
առով Խուսաստանը յետ առաւ իր պահան-
ուս: Սպասում են որ խաղաղութիւնը շուտով
ու ստորագրվի: Մեծ Խիսան նիկոլայ նիկո-
լյանին երեկի կայցելէ Սուլթանին Կ. Պօլ-
ի մէջ:

Լ.ՕՆԴՈՆ, 11/23 փետրվարի: «Standart»
ագիրը հաղորդում է որ անգլիական նաւա-
որմին հրամայված է ուղերովիլ գէպի Մալ-
ա կզզին, որտեղ նա պէտք է սպասի նոր
լրամաններին: Նյին լրագրին հեռագրում են
Պօլսի փետրվարի 22-ից, որ ինչպէս լրս-
ում է, Մեծ Խիսանը, իմանալով որ Թիւր-
քիան չէ ընդունում Խուսաստանից առա-
րկած պայմանները, իր զօրքերով կերթայ
Պօլսի վրա: Գործերի զրութիւնը շատ
անը է: Սուլթանի պալատում գումարվեցաւ
ինխոտների խորհուրդը: Մինիստրներից
մանք հակված են դէպի զիջումները:

Կ. ՊՈՂԻՍ, 11/23 փետրվարի: Ասում են
ու ռուսաց գեսականատան թարգման 0նու-
ահանջեց որ խաղաղութեան հիմնական պայ-
մանները ստորագրված լինեն մինչև 23-ը
եւրովարի:

ՍԱՆ-ՍՏԵՖԱՆՕ *) , 12/24 փետրվարի
պաշտօնապէս): Գլխաւոր Հրամանատարը
եռագրում է Սան-Ստէֆանոյից փետրվարի
2-ին: «Այսօր, գիշերվայ 4 ժամին ևս հա-
սյ երկաթուղով մինչև Սան-Ստէֆանօ: Սուլ-
թանի համաձայնութեամբ այսօր մանում են
րէօբրաժէնսկի գումարը, կազակները ժուկօվի
ուաջնորդութեամբ և հէծելազօր-թիկնա-
ահա մի խումբ ինձ հետ: Թիւրքերը մեզ
ամար տեղ պատրաստեցին: Ինձ հանդիպե-
ին երկաթուղով կայարանի վրա յունաց հո-
ևորականութիւնը և Մէհմեդ-Ալի-փաշան:
մեն բան աջող է, մեր զօրքերը գերազանց
րութեան մէջ են և առողջ են»:

է. պէտք է նա ևս, եթէ չը բարձրացրեց իր սուրբ, գոյնեա բարձրացնէր իր ձայնը. Բայց այս բանի մէջ ևս նա չնորբ չունեցաւ. Մինչեւ այսօր մի պաշտօնական ձև ունեցող բողոք չը յայտնվեցաւ հայերի կողմից. Մինչեւ այսօր մի ազգային պատգամաւորութիւն չը դիմեց ուրոր հարգն էր ժողովուրդը ովհնչ չարեց. ովհնչ չը գործեցին և

ովի Տաճկաստանի հայոց տապագան, —ընդհաւոր հայոց հայքապետը իրան անտարբեր է պատմ դէսի այն, նա, որին միայն է պատկանում ովի իրաւունքների պաշտպանութեան ձայնը: Հայոց կամքողիկոսի հայրապետական աթոռը ապահով երկրում է զրած. թիւրքը նրան իրեղ չէ լրարող սպառնալ. բայց ինչու է լուռ,

սրող ազգը աշխատելու չնորսք չունի, և միայն
նքով իշխելու քաջութիւն ունի: Այսպիսի
պը պահպանում է իր զօրութիւնը հպատակ
գերի ձեռքի աշխատանկով: Թիւրքը մի զին-
ու ական ազգ է: Երկրի վաճառականութիւնը,
կրագործութիւնը, արհեստը, մշակութիւնը, բո-
ւը հպատակ և ոչ մահմետական ազգերի ձեռ-

Նորէնութիւն չէ արած իր համար: Մինչև այսօր
ոքքը ի շատէ աչքի ընկնող բան, որ երեւցաւ,
ա՞ էր Սէթ Աբգարի տեսրակը: Բայց Բնչ մնած
զանակութիւն կարող է ունենալ մի փոքրիկ
ետրակ այնքան դարերի, և մանաւանդ այժ-
եան ցաւերը արտայայտելու համար, որոնց ամ-
ողջ հատորներով զրքեր չեն բաւական:

Կ. Պօլսի հայոց պատրիարքը շողոքորթում է, կեղծաւորվում է, և հայ եկեղեցականի յատուկ սովորութեամբ՝ ազգի շահերը իր փառքին է զոհում: Պատրիարքը ստիպված է այսպէս վարվել, մտածում են կարճատեսները, Դիցուք թէ, նա այնքան անձնազոհութիւն չունի, որ իր ժողովրդի իրաւունքները պաշտպանելու համար՝ յունաց Գրիգորի նման իր պատրիարքարանի դրանը կախաղան հանվի, դիցուք թէ, նրա լեզուն կ. Պօլսում կապված է, բայց ով էր արգելում նրան թողնել թիւրքիայի մայրաքաղաքը, բնա-

Այսպէս չէ, որ մենք ենք մտածում: Մեզա-
մ կան մի տեսակ կարծամիտներ — դժբախտա-
ր նրանց թիւը փոքր չէ — որտեղ երեսկայում
թէ հայի ապագան ջաճկաստանումն է, թէ
լի գոյութիւնը կապված է թիւրքաց կառա-
րութիւնն գոյութեան հետ: Կրանք մտածում
թէ այժմեան լարբարոսութիւնները, հար-
ահ արութիւնները մի օր կը վերջանան, երբ
որ, ըը կը քաղաքակը թվի, այն ժամանակ, ասուլ

մեն է, — յայտնի բան է, որ զրանք պէտք է
խառնեն թիւրքի համար: Թէ միշտ այսպէս է
կը զինուրական ուժերի վրա հիմնված աղ-
րի և պետութիւնների յարաբերութիւնը իրանց
խառնաչը, բայց անզէն հպատակների հետ,
դա պատմութեան մէջ մի ապացուցված բան է:
Զինուրական ուժերի վրա հիմնված պետու-
թիւնը, այլ խօսքով, մի ազգ որ ամբողջապէս
զինուրականներից, մի միջխարի
շապ է, որ կը անում է, ուտում է, ոչնչացնում
ինչ որ արդիւնաբերում է ողորմելի հպա-
տի աշխատամեր ձեռոր: Աս միշտար իսկ է

Սիւս, ինչ որ լովել է մինչեւ այսօր, ճանձի
ը զ ը զ ո ց ն ե ր կ ա ր ե լ ի է հ ա մ ա ր ե լ, ո ր ո ն ք կ ա -
ո լ ե ն մ ի ա յ ն ծ ի ծ ա լ շ ա ր մ ե լ, և ո չ ց ա ւ ա կ ց ո -
ի ւ ն: Ե ւ ի ն չ ն շ ա ն ա կ ո ւ թ ի ւ ն կ ա ր ո լ ե ն ո ւ ն ե ն ա լ
ե ր բ ը զ ը զ ո ց ն ե ր ը ե ր ո պ ա կ ա ն ը ն դ հ ա ն ո ւ ր մ ա ր -
ա մ ի ր ո ւ թ ե ն ի ց զ ո ւ ր կ, ե ս ա կ ա ն ք ա դ ք ա կ ա ն ո .
ե ա ն ա ռ ջ ե, ք ա ն ի ո ր ո լ ա ւ ո ն ա կ ա ն ց ե ղ ե ր ի
ն դ ա ն ո թ ե ն ե ր ի ո ր ո տ մ ո ւ ն ք ը և ն ր ա ն ց թ ա փ ա ծ
բ ե ա ն մ ր մ ո ւ ն ջ ը ա զ գ ե ց ո ւ թ ի ւ ն չ ե ն գ ո ր ծ ո ւ մ:
Խ ս կ ա յ դ պ է տ ք չ է, ո ր յ ո ւ ս ա հ ա տ ա ց ն է մ ե զ:
և ե թ է թ ի ւ ր ք ի ա յ ի հ ա յ ի դ ա ֆ ա ն ա կ ա ն դ ր ու -
ի ւ ն ո ւ ո ս ա ո ւ ո ւ մ ի ի ս ո ր ն ե ա տ ա մ բ ո ւ թ ե ա ն

թել մի եւրօպական քաղաք, թող այդ լինէր լօն-
դոն, և այնտեղից իր ժողովրդի բողոքներին
թարգման լինէր, ուր որ հարկն էր: Թող պատ-
րիստքարանը նրա ծախսի համար իր երեք հազար
լիրայ պարտքի վրա աւելացնէր հազար լիրա ևս.
ազօլսեցիք սովորել են վճարել իրանց պատ-
րիստքարանի պարտքերը:

Տայց ոչ, Սուլթանի մի ժամանակ պատրիստքին
մոռանալ տուեց հայ ժողովրդի արտասուրքը և
արիւնը....

Նայը քաղաքացու Տաւատար իրաւուսք ու
առ կեանք կը վայելէ։
Յ, յդ ցնորք է։
Ո իւրքը այսօր անվիրթ բարբարոս է, բայց
ուսքակալիթվելուց յետոյ կը դառնայ կրթեալ
ազգակ, և այն ժամանակ աւելի փոտանդաւոր
գ առնայ։ Նա այսօր բանութեամբ հայի տը-
ն, աղջիկը և կինը յափշտակում է և մահմե-
կան է շինուած, բայց էպուոյ այնպիսի հրապառ-
ձեւ եր կը մտցնէ, որ հայերը իրանց կամքով
դիմեն դեպի մահմետականի մզկիթը։ Նա

աղի աշխատանքի և առեքը: Յոր վրա պարված կուլ է
ալիս ամբողջ ազգեր ու ժողովուրդներ իր մար-
նը պարարտացնելու համար:

Մենք ունինք պատմոթիւնն, 850 տարվայ
առաջ մութիւնն, թէ ինչպէս է վարվել մեղ հետ
ուրքը: Կրա ամեն մի տողը արիւնով և ար-
ասութով է զրված: Ավ որ ուրանում է պատ-
միւնը, առաջ ինքն է կնքում իր դատապար-
ութեան դատակնիքը:

Միթէ երեկովայ գաղանը կարող է այսօր հրեշ-
ու դառնալ: Մինչեւ նրա հրեշտակ դառնալը,

լուսը չը բարեպար աս, զոսա պատութան
ատապարտութենից ազատվելու համար, զոնեա
պագայ սերոնդի մօտ սևերես չը մնալու հա-
ար, մէնք պէտք է թափենք մեր բոլոր ժիգը
երկայ հանգամանքներից օգուտ քաղելու, և եթէ
յաջողիլի ես, մեր որդիքը կասեն, թէ մեր
յորերը աշխատ եցին....

